Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 108. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MAY, 12, 1977 No. 108. VOL. LXXXIV.

Д-Р ВІТАЛІЙ ГАРБЕР І Д-Р МИХАЙЛО ЯРИМОВИЧ ЗАЙНЯЛИ ПРОВІДНІ ПОСТИ В ЕРДА ТА РОКВЕЛЛ ІНТЕРНЕШЕНЕЛ

Д-р Віталій Гарбер

Д-р Михайло Яримович

Вашінгтон. — Д-р Віталій Гарбер, 39-літній фізик, який з 1971-го року був затруднений в Пентагоні, був назначений на пост діючого асистента-адміністратора Управління енергетичних дослідів і розвитку (ЕРДА), незалежної урядової агенції. Від 25-го травня 1975-го року, д-р Гарбер займав пост технічного директора в бюрі асистента-адміністратора. До часу назначення на пост діючого асистента-адміністратора що функцію виконував д-р Михайло Яримович, який прийняв позицію віцепрезидента в заряді дослідів і з інженерії в Роквелл Інтернешенел, одного з найбільших американських концернів.

Д-р В. Гарбер — українець, народжений в Киргизії. Вищу освіту здобув в Міннесотському університеті, одержавши ступні бакаляра і магістра в 1959 му і 1962-му роках, а докторат — в Алабамському університеті в 1966-му році. Він рівнож закінчив військову старшинську школу і працював три роки в Стенфордському дослідчому інституті та у військових ракетних лябораторіях в Гантсвілл, Алабама, де спеціялізувався в ділянках аналізи і контролі ракетної системи американської армії.

Від березня 1971-го року до травня 1974-го року д-р Гарбер був затруднений як науковий дорадник директора дослідів в Департаменті армії ЗСА. Від травня 1974-го року до травня 1975-го року, коли він перейшов до агенції ЕРДА, д-р Гарбер працював в Пентагоні і був в заряді всіх дослідних проєктів армії ЗСА.

На новому пості д-р Гарбер буде мати нагляд над всіми лябораторіями ЕРДА в ЗСА, встановлятиме напрямні цієї агенції в ділянці енергетичних дослідів та відатиме адміністративними справами.

Як і його попередник д-р Яримович, д-р Гарбер є членом 15-го Відділу УНСоюзу.

В найближчу неділю, 15-го травня, д-р Гарбер виголосить доповідь на тему „Розвиток дослідів у галузі сучасної енергії" в рамках наукового засідання Української Вільної Академії Наук в ЗСА в Ню Йорку в год. 2.30 по полудні у власному будинку Академії.

ЗАКОНОДАВЦІ ОСПОРЮЮТЬ ЗАПРОПОНОВАНУ ПРЕЗИДЕНТОМ РЕФОРМУ СОЦІЯЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вашінгтон. — В противлежності до первісних передбачень поважне число членів Палати Репрезентантів висловило ряд застережень до запропонованих президентом Картером змін у фінансуванні соціяльного забезпечення, з якого користає 33.4 мільна пенсіонерів і нездатних до праці громадян.

Джозеф Каліфано, голова департаменту здоров'я, освіти і суспільної опіки, зустрінувся із гострими застереженнями членів підкомісії для справ соціяльного забезпечення під час свідчень у вівторок, 10-го травня. Більшість членів цієї підкомісії, як демократи, так і республіканці уважають, що плян президента Картера, який передбачає збільшення оподаткувань працедавців, поступове підвищення податків на заробітні платні і поповнення. фондами із державної скарбниці в роках, коли безробіття перестуває 6 відсотків, є тільки короткотерміновою розв'язкою, яка особливо обтяжує працедавців. Згідно з пляном президента Картера, працедавці мали б платити податки від повної платні робітників, а не тільки від перших 16.500 долярів, як це було досі.

„В жадному випадку працедавець не платитиме податків на соціяльне забезпечення із своїх прибутків", заявив конгресмен Річард Шульце з Пенсильванії у відповідь на твердження Дж. Каліфана, що великі корпорації є в силі платити такі податки.

Президент Картер запропонував новий плян фінансування соціяльного забезпечення з уваги на статистичні дані, які вказують, що ця система є вже дефицитова, і що її фонди вигаснуть в 1982-му році. Загальний кошт соціяльного забезпечення виносить в біжучому році 84.8 більйона долярів, а цьогорічний дефицит передбачається на 5.6 більйона долярів.

З уваги на гостру критику цього пляну комерційно-індустріяльним сектором і застереження вже під час перших переслухань на форумі підкомісії Палати Репрезентантів, слід сподіватися, що плян президента Картера в справі фінансування системи соціяльного забезпечення зустрінеться з рядом додаткових труднощів в Конгресі ЗСА і залежне чи буде прийнятий в первісному вигляді.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ПРИГАДУЄ ЧЛЕНАМ НАТО СОВЄТСЬКУ ЗАГРОЗУ

Джозеф М. А. Г. Лунас, генеральний секретар НАТО, і президент Джіммі Картер під час церемонії відкриття конференції цього оборонного Союзу.

Лондон. — Президент Джіммі Картер, виступаючи в останньому дні свого перебування в Европі на конференції представників 15-х европейських держав — членів Північно-Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО), закликав альянтів З'єднаних Стейтів Америки відгукнутися повною силою на совєтську загрозу і розбудовану Совєтським Союзом в Европі військову силу, яка є набагато більшою, як цього вимагали б самі тільки оборонні потреби. У своїй промові, яку вважають за найбільш досліднo-аналітичну з усіх, що їх Президент будь-коли виголосив про східно-західні відносини, Картер заявив, що ЗСА воліли б зменшити напруження в Европі шляхом загального розброєння і зменшення військової сили, але поки це станеться, альянтська військова сила мусить бути вдержана на відповідному рівні. Президент Картер, який повернувся у вівторок вечором до Вашінгтону з 5-денної успішної подорожі до Европи, запевнив, що НАТО залишиться центральною справою у закордонній політиці ЗСА. Він також запевнив учасників конференції НАТО, у якій брали участь не тільки міністри закордонних справ і військові дорадники, але також голови держав, що З'єднані Стейти Америки залишаться завжди надійним альянтом Европи. Президент Картер підкреслив, що змінення військової сили НАТО буде розглядатися на окремих комісіях, які опісля предложать свої пляни на другій подібній конференції весною 1978 р. у Вашінгтоні.

Найбільше вдоволення викликало заявлення Картера, що ЗСА робитимуть все можливе, щоб військова сила НАТО все була вдержувана на відповідному рівні, згідно з потребами і загрозою противника. Президент Картер і уряд ЗСА надіються, що членські держави НАТО робитимуть те саме і присвячуватимуть більше уваги власній обороні. Говорячи про змінення НАТО, президент Картер мав у першу чергу на увазі не саме збільшення війська, але краще плянування, забезпечення війск НАТО ліпшою технологією і новочасними винаходами. Президент не називав суми в долярах, яку Европа евентуально одержить від Америки для змінення НАТО і тому політичні спостерігачі зробили висновок, що ця допомога мусить бути довготривалою з огляду на специфічну господарську ситуацію в ЗСА. Генрі Овен, спеціяльний дорадник Президента для підготови европейської конференції, заявив, що виступ Картера був в загальному дуже позитивно прийнятий аліянтами з НАТО. Сам Президент перед самим відлетом до ЗСА заявив кореспондентам, що европейська конференція відродила в ньому повну віру в краще майбутнє. Найбільшим досягненням конференції Картер уважає деклярацію голів европейських держав про потребу співпраці, готовість спільними зусиллями побороти економічну кризу в світі і зобов'язання всіми силами оборонити демократичну систему та людські права і гідність у світі.

ВАКЛ І АПАКЛ ВІДБУЛИ В ТАЙПЕЇ СВОЇ ЧЕРГОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Тайпеї, Тайван (Пресове Бюро АБН). — Десята Конференція Світової Антикомуністичної Ліги (ВАКЛ) і 23-тя Конференція Антикомуністичної Ліги Народів Азії (АПАКЛ) відбулися в Тайпеї, Китайська Республіка, Тайван, у днях від 18-22 квітня 1977, з участю 350 делегатів і спостерігачів з 76 країн, 15 міжнародних організацій та інших представництв з різних частин світу.

Були заступлені такі країни й нації: Австралія, Бурма, Китай, Індія, Індонезія, Японія, Кахінляндія, Камбоджа, Корея, Ляос, Малайзія, Нова Зеляндія, Пакистан, Філіппіни, Срі-Лянка, Тайлянд, В'єтнам, а також Сінгапур, Гонконг, Макао. З Близького Сходу: Іран, Йорданія, Лівaн, Оман, Савді-Арабія, Туреччина; з Африки: Кенія, Лесото, Ліберія, Південна Африка; з Европи: Австрія, Бельгія, Франція, Греція, Італія, Голляндія, Швеція, Швайцарія, Великобританія, Німеччина, Україна, Болгарія, Хорватія, Румунія; з Америки: Канада, ЗСА, Аргентина, Болівія, Бразилія, Чіле, Колюмбія, Коста-Ріка, Куба, Домініка, Еквадор, Ель Сальвадор, Гватемаля, Гаїті, Гондурас, Мехіко, Нікарагуа, Панама, Парагвай, Перу, Пуерто-Ріко, Трінідад, Тобаго, Уругвай, Венесуеля й інші, а крім них — Антибольшевицький Бльок Народів (АБН), Світова Антикомуністична Ліга Молоді (ВАЯКЛ), міжнародні організації мусульманської, християнської, буддистської й інших релігій, Коммонвелтська Ліга за права, Вільна Тихоокеанська Спілка й інші. З асоційованих організацій — членів були Ліга Визволення України, а також низка інших організацій, наприклад, з Єгипту, Фіджі, Люксембургу, Мавританії, Північного Ємену, Португалії, Еспанії, Південного Ємену, Тонга та численні інші.

Україна є звичайним членом ВАКЛ так, як кожна інша держава-нація світу — наприклад, ЗСА, чи Бразилія, або Японія. АБН

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО 8-ої СЕСІЇ УНРАДИ

Фляделфія (В. Б.) — „Тимчасовий Закон" з 10-го червня 1948 р. в точці 3 А постановляє, що каденція Української Національної Ради триває 4 роки. 7-ма Сесія УНРади відбулась в Лондоні в днях 16-18 грудня 1972 р. Скликання 8-ої Сесії УНРади спізнилося тому, що дотепер не вдалося закінчити консолідаційні заходи з метою повороту до УНРади партій і політичних організацій, які належали до УНРади, але з тих чи інших причин опинилися поза нею.

Як відомо з попередніх повідомлень в пресі, такі консолідаційні наради відбуваються далі в двох напрямках: переговори між ДЦ УНР та Проводом ОУН (р), очоленої п. Ярославом Стецьком, проходять в межах Контактної Комісії, що відбуває наради в Европі, а переговори між ДЦ УНР та представниками УНДО, ОУН (з) та УРДП, очоленої п. Михайлом Воскобійником, відбуваються при арбітражі фракції ОУН (м) на форумі Президії УНРади в ЗСА, а останньо на форумі окремої комісії, яку очолює з рамени Конференції Професійних і Академічних Організацій д-р С. Ворох.

Установи ДЦ УНР, які відповідають за переведення Сесій нашого екзильного передпарляменту, вже приступили до підготування і переведення 8-ої Сесії УНРади, яку учасники засідання Експозитури ДЦ УНР на американському континенті, що відбулося 26-го березня 1977 р., одноголосно рекомендували на весну 1978 р. Тому, що голова УНРади ред. І. Кедрин Рудницький не зміг взяти участь в нарадах Експозитури ДЦ УНР, бо в той самий день головував на Загальних Зборах НТШ в Ню Йорку, з метою узгіднення питань підготови до 8-ої Сесії УНРади відбулася 23-го квітня 1977 р. спеціяльна нарада, в якій взяли участь голова УНРади ред. І. Кедрин-Рудницький, заступник голови УНРади п. В. Біляїв, член ВО УНРади який є також головою ГУ Об'єднання Товариств При-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Томас Смит переміг у виборах на посадника Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. — Томас Ф. Х. Смит, який називає себе „хлопцем з поверху з холодною водою" для пригадки свого походження з убогої частини міста, здобув рішальну перемогу у виборах на посадника цього міста, що відбулися у вівторок, 10-го травня. Смит здобув рішальну перемогу в змаганні з Віллімом А. Маккі, теперішнім директором людських ресурсів міста, та чотирма іншими кандидатами, жаден з яких не одержав навіть половини із 35.736 голосів, що їх здобув Т. Смит. Проте, спостерігачі і коментатори вважають, що найбільшу поразку в цих виборах поніс теперішній посадник д-р Пол Т. Джордан, який підтримував кандидатуру Маккі у своїм власним намаганні здобути номінацію Демократичної партії на кандидата на губернатора стейту у правиборах в червні ц. р. і розраховував головно на одностайну підтримку демократів Гудсонського повіту, до якого належить Джерзі Сіті. З виборчою перемогою Томаса Смита заповідають рівночасно і закінчення в місті „доби реформації", яку започаткував в 1971-му році д-р Пол Джордан після арешту за корупцію його попередника на пості посадника міста Томаса Велена. Томас Смит вів свою передвиборчу кампанію під гаслом „мандрівки вулицями міста", відвідуючи протягом року пішки всі міські квартали та особисто розмовляючи з людьми, що у великій мірі могло й причинитися до його виборчої перемоги. Після посереднього виборчого неуспіху д-ра Пола Джордана його найповажнішим суперником в намаганні здобути демократичну кандидатуру на губернатора стейту вважається стейтового сенатора Ралфа С. Де Розе, кандидатуру якого підтримує Томас Смит, та який — як про це вже інформовано — відвідав минулого тижня УНСоюз і „Свободу".

Рада Директорів ЗУАДК радитиме цієї суботи

Філядельфія (ЗУАДК). — Цієї суботи, 14-го травня, у власній домівці при 1319 Вест Ліндлей відбудуться треті з черги збори Ради Директорів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. В програмі нарад, які почнуться о год. 10-ій перед полуднем та які відкриє президент ЗУАДК д-р Володимир Галан, крім формальностей і вибору комісій, є звітування в таких важливих справах, як: Міжнародні зв'язки ЗУАДК і наша дійсність; Плян праці на Південну Америку; Допомога в переселенні українських дисидентів; Допомога старшим людям в Америці; Консулярна служба для українців без державної приналежности; Правна оборона оскаржених за „воєнні злочини" та ряд інших справ, включно із схваленням бюджету. Під час полуденкової перерви в нарадах, точно о год. 3-ій вполудне, Владика Василь Лостен поблагословить новонабутий дім Української Щадниці, в якому має своє приміщення ЗУАДК.

Булавні Відділів і виховників СУМА матимуть конференцію

Елленвілл, Н. Й. — Заходами Головної Управи СУМА тут в кінці цього тижня, 14-го і 15-го травня ц. р., відбудеться на власній Оселі конференція булавних Відділів і виховників Спілки Української Молоді Америки, які в першу чергу відповідають за організаційну працю Відділів, плянують і ведуть виховну ділянку на місцях. Організаційною сторінкою Конференції займається Головна Булава, а програмовою — Головна Виховна Рада, головою якої є мгр Євген Гановський. Подібна Конференція відбудеться також 21-го і 22-го травня в Домі Осередку СУМА ім. М. Павлушкова в Чікаґо для Осередків і Відділів західних стейтів.

Під час Конференції будуть обговорені такі теми і справи: „Ідейні основи спрямування виховної праці з юнацтвом" — д-р Богдан Стебельський; „Проблеми сучасної української молоді та деякі методичні поради" — проф. Зенон Саган; „Форми виховних зайнять з юнацтвом СУМА з узгляднением вікових груп" — пані Оля Король; „Проблеми організаційного росту і праці клітин юнацтва СУМА" — Роман Зваричі; „Плянування виховної праці на місцях і по таборах" — мгр Євген Гановський. Зайняття проходитимуть в більшості у формі коротких з'ясувань проблем, виміни думок, дискусії та конкретних вказівок в залежності від характеру теми. На закінчення Конференції всі учасники одержать на письмі короткі підсумки, вказівки, напрямні праці та конкретні завдання на біжучий рік. Основним завданням Конференції є поставити працю з юнацтвом СУМА на високий рівень.

Новий амбасадор Китаю в ОН

Ню Йорк, Об'єднані Нації. — Новий амбасадор Китайської Народної Республіки до Об'єднаних Націй Чен Чу передав у вівторок, 10-го травня ц.р. свої вірчі грамоти генеральному секретареві Куртові Вальдгаймові і розпочав свою працю на пості голови китайської делегації. Чен Чу, який раніше був амбасадор Китаю в Японії, прийшов на місце Гунг Гуа, якого теперішній диктатор Китаю Гуа Куо-фенг найменував на міністра закордонних справ. Чен, якому минуло 60 років життя, вважається одним з кращих дипломатів і спеціялістів підсовєтської проблематики. Він перебував раніше часто в Москві, знає російську мову і довший час очолював департамент східноевропейських справ в міністерстві закордонних справ Китаю. Він також брав участь в засіданнях Генеральної Асамблеї ОН і дипломати пригадують його гострі і вщипливі виступи скеровані на адресу Совєтського Союзу. Цього разу Чен матиме нагоду безпосередньо зустрічатися зі своїм давнім знайомим з дипломатичної служби в Японії, Олегом Трояновським, також новим совєтським амбасадором до ОН, який прибув до Ню Йорку в січні ц.р., щоб очолити совєтську місію.

Москва напастує Лондонську конференцію за становище до людських прав

Москва. — Міжнародні пресові агенства інформують, що Совєтський Союз виступив із гострим засудом сімох наймогутніших демократій, представники яких на конференції в Лондоні говорили також про порушування людських прав в Совєтському Союзі та інших комуністичних країнах. Коментар на цю тему висловило совєтське пресове агенство ТАСС, дорікаючи сімом індустріяльним державам, представники яких нараджувались в Лондоні, що вони плянують перетворити заплянований на червень в Белграді конференцію у „своєрідний суд над соціялістичними країнами" за їхнє порушування людських прав. Як відомо, конференція в Белграді буде першою після підписання Заключного акту в Гельсінках в 1975-му році, який включає також відповідні гарантії людських прав. ТАСС вважає, що конференція в Белграді повинна зосередити свою увагу на справах „миру і безпеки" в Европі та „розвитку співпраці між европейськими народами", а не на постановах про людські права.

ВИЗНАЧНІ СТУДЕНТИ УМІ

Ню Йорк. — Визначні студенти Українського Музичного Інституту — Марта Мачай і Соня Шерег, виступлять в неділю, 15-го травня ц. р. о год. 2-ій по полудні на концерті „Асошіейтед Мюзік Тічер Ліг" в Карнегі ресайтел голл. Крім творів світових композиторів, згадані студентки УМІ, які здобули перші місця в авдиції цієї Ліги, виконають також українські твори: поему О. Жука і українське скерцо М. Сільванського.

Відбудеться громадська нарада в справі шкіл українознавства

Ню Иорк. — В неділю, 15-го травня ц. р. о год. 1-ій по полудні тут в авдиторії Школи св. Юра при 215 Схід 6-та вулиця, відбудеться з ініціятиви Комісії Шкільних Справ, яка існує при Комітеті Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітальний Відділ УККА, громадська нарада, завданням якої буде спільно обміркувати справи українського шкільництва і шукати способів його поправи. Організатори наради стоять на становищі, що цілоденні і доповнюючі українські школи є справою цілої громади, а не тільки зaінтересованих організацій чи церков, які є спонзорами шкіл. В нараді заповіли свою участь голова Шкільної Ради УККА д-р Е. Жарський, пані Наталія Хоманчук — директорка українознавчої школи в Асторії, проф. Павліна Андрієнко-Данчук — директорка Школи СУМА, д-р Р. Дражньовський — директор школи при Т-ві „Самопоміч" і керівники цілоденної школи й Академії св. Юра сестри Мартина і Гірарда, які реферуватимуть справи своїх шкіл і даватимуть поради. Комісія Шкільних Справ при КОУАО надіється, що у цій нараді візьмуть участь також учителі і зaінтересовані батьки.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ТРОЙ

Трой, Н.Й. — (І.Д.) — Заходом Гуртка Любителів мистецтва у Трой, при фінансовій допомозі Мистецької Ради нюйоркського стейту, відбувся тут курс українських танків під керівництвом Роми Прийми-Богачевської та Романа Строцького з Ню Йорку. На закінчення програми курсу відбудеться фестиваль українського танку й пісні в неділю, 15 травня в год. 4 по пол. в театральній залі Гадсон Веллі коледжу у Трой, при співучасти пп. Р. і Л. Строцьких, О. Русинка, А. Цегельського, М. Комічака, співочого гуртка „Промінь" з Ню Йорку та курсантів і курсанток.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Успішна конференція

Успішна — як твердять офіційні представники урядів і світова преса — конференція сімох індустріяльних країн вільного світу в Лондоні закінчилася. Очевидно, що ще було б передчасно робити будь-які прогнози і висловлювати свої здогади про успішність співпраці партнерів тієї конференції — З'єднаних Стейтів Америки, Великої Британії, Західньої Німеччини, Японії, Франції, Канади й Італії, чи говорити про вже розв'язані проблеми економічного порядку, які, в наслідок загальнопануючої господарської кризи і довготривалого ембарга на арабську нафту та спричиненого тими ж факторами безробіття в світі, потребують довшого часу і пильної уваги партнерів. Але вже саме визнання конечности реорганізації світової економічної системи і такої ж конечности співпраці між країнами некомуністичного світу в площині економії, політики, оборони тощо, вказує на те, що провідники західнього світу ставляться дуже серйозно не тільки до поправи їхньої господарської системи, яка має забезпечити добробут народам вільного світу і покращати господарський стан в недорозвинених індустріяльно країнах, але також спинити економічну, політичну і військову експансію комуно-російських імперіялістів не тільки в Европі, але також в Азії, а зокрема на африканському континенті.

Треба з признанням сказати, що новий президент ЗСА Джіммі Картер довго і старанно приготовлявся до своєї першої зустрічі з провідниками західнього світу, які, звичайно, ставляться з великою резервою до кожної нової людини в Білому Домі. Його поїздку до Европи попередила пляново проведена кампанія з кореспондентами світової преси й інших інформаційних засобів, з представниками европейських і азійських країн, кількаразове засідання кабінету з запрошеними визначними дорадниками, економічними і військовими спеціялістами. В результаті тієї кампанії, інтерв'ю з президентом Картером було показане напередодні відкриття конференції на всіх телевізійних сітках Европи, а про його пляни написали майже усі престижеві щоденники світу, за винятком комуністичних держав, які перед і після конференції зайняли в принципі негативне становище до наради „сімки", кажучи, як у випадку совєтської преси, що це, мовляв, „зібралися капіталісти, які намагатимуться шукати розв'язки економічної кризи, що заіснувала в їхній системі". Якщо враховувати, що президент Картер, згідно з його обіцянкою, шукатиме у розмові з европейськими державами НАТО нових засобів забезпечення Европи від совєтської агресії, як і його зустрічі та розмова з президентом Сирії Гафезом ель Ассадом, метою якої було шукати розв'язки близькосхідньої проблеми, а дальше конструктивні пропозиції відносно обмеження продажу атомових реакторів, при допомозі яких держави, які досі не посідають атомової бомби, можуть продукувати свою власну атомову зброю, то треба погодитися з думкою американських коментаторів, які теперішню конференцію ставлять нарівні лондонської конференції з 1936 р., з участю президента Рузвелта, тобто з часу наростання гітлерівської загрози, яка нічим не відрізнялася від теперішньої совєтської військової загрози.

Очевидно, ніхто ще сьогодні не може запевнити, що всі ці домовлености прийняті в Лондоні, Брюсселі і Женеві, діятимуть негайно і справно, але принаймение лідери західнього світу показали добру волю шукати спільної розв'язки наболілих питань, включно з питанням власної безпеки, загроженої Москвою.

ХАБАРНИЦТВО — КУМІВСТВО — КОРУПЦІЯ

Мюнхен (П.Ф.) — Читаєш газети, слухаєш вісті в радіо і все частіше натикаєшся на „афери", в які попадають люди на високих позиціях у політичному житті. Минула епоха Вотерґейту, що завершилася димісією Ричарда Ніксона, за нею мов би в „ланцюговій реакції", вибухла афера фірми Локгід: відгуки цього знайшлися в Голляндії (принц Бернгард дістав солідні суми від цієї фірми за свої послуги при купівлі Локгідових літаків для Голляндської армії). Далі прийшла черга до голови японського уряду, котрий теж вмочив пальці в аферу фірми Локгід і мусів відійти від влади. Цими днями преса розкрила незаконні діла двох діячів соціялдемократичної партії Західньої Німеччини в Берліні та у Франкфурті, і вони закінчили свою політичну кар'єру.

З цих прикладів видно, що корупція має широкий „спектр": від людей звичайних до прем'єрів урядів і до членів королівських родин. Корупція відома в світі віддавна і ніяка проповідь моралі, найстрогіші закони й кари не викорінили цього лиха. Не цураються хабарництва й люди, що стоять при владі, бо влада ставить їх перед спокусою, що вдається тайно збагатитися. Політичний письменник лорд Актон звертав увагу на недобрий вплив влади на характер людей: „Кожна влада псує; абсолютна влада псує абсолютно", — це його слова.

З історії Стародавньої Греції, Риму та Юдеї знаємо приклади підкупства. Юда, один із Ісусових апостолів, зрадив Учителя, видав його римській поліції за 30 срібняків. Грецький політик в Атенах Темістокл (умер 460 р. перед Хр.) умів здобути собі прихильність членів своєї партії, даючи їм різні матеріяльні вигоди, коли був при владі як архонт (міністер). Хабарництво було дуже поширене і в давній Римській імперії, про що свідчать численні судові процеси проти урядових осіб, які зловживали владою для свого збагачення. Славний римський політик і оратор Ціцерон (106-43) залишив промови проти Верреса, що був губернатором на острові Сицилії і дер шкуру з місцевої людности.

І в пізніших віках хабарництво не перевелося в різних країнах світу. Це зло процвітало в Турецькій імперії, а слово „бакшиш" відоме загально. Мабуть і наше слово „хабар" прийшло в українську мову зі Сходу.

Можна згадати подію, яка обернула історію сходу Европи на користь Москви через хабар: 1711 року цар Петро І загнався зі своїм військом аж до Пруту на Волощину і був оточений турецькою армією. Однак жінка царева Катерина підкупила турецького везира-командира і він випустив Петра І на волю. Коли б цар застався в полоні у турків, то історія Московщини й України пішла б зовсім іншим шляхом.

Московський уряд уживав для підкупів гроші і теж соболині шкури, які діставав як дань від бродячих народів Сибіру. Іван Мазепа умів підкупити князя Василія Голіцина, фаворита регентки Московської держави царівни Софії, і Голіцин допоміг Мазепі при виборах на уряд гетьмана 1787 року.

С. Соловйов в „Історії Росії від найдавніших часів" згадує, як московські дипломати хотіли підкупом прихилити на бік Московщини відомого генерала й політика Джона Черчілла, що маб титул „Duke of Marlbough". Однак переконалися, що „Мальбрук" був дуже багатий і його хабарем не вдасться підкупити.

Що ж казати про хабарництво в Московськім царстві, що від 1721р. мало назву „Російської імперії"? Про це свідчить історія судівництва і літературні твори. Наш земляк Василь Капніст (1757-1823) у комедії „Ябеда" змалював судові звичаї, де діяло правило: „Не помажеш, не поїдеш".

„Бери! Большой здесь нет науки.
Бери, что только можеш взять!
На что ж привешены нам руки,
Как не на то, чтоб брать и брать".

Хабарництво й шахрайство в адміністрації царської Росії описав Микола Гоголь у безсмертній комедії „Ревізор" та в поемі „Мертві душі". Хоч цар Микола І (1825-1855) казав після представлення „Ревізора" в театрі, що „всім дісталося, а найбільше мені", однак корупція й далі процвітала під владою самодержавців. Це лихо розплодилося і в сусідстві з царським троном. Адже ж до кінця 1917 р. фаворит царської родини Распутін допомагав стати міністрами особам, що давали йому хабарі.

Чи звикли хабарі в „першій в світі державі робітників і селян", в Совєтській імперії? В країні, опанованій безконтрольним апаратом, що має необмежену (абсолютну) владу, корупція стала побутовим явищем. Але це зло не знаходить відгуку в совєтській літературі і дуже рідко попадає в пресу. Режим не хоче показувати світові власні болячки, щоб собі не пошкодити картинною абсолютної „всенародної" корупції.

В. Канарчук

ТАЄМНИЦЯ СИЛИ ЯПОНІЇ

Токійський місячник „РНР" помістив статтю Тадео Юмісао, директора Музею етнології в Осака. На думку автора характерні культурні риси японців сприяють надзвичайним досягненням країни.

Багато людей старалися збагнути тайну японських успіхів. Чужинці звичайно є думки, що японці дуже здібні. Вони, мовляв, „зевропеїзувалися" й тому змодернізували свою суспільність та осягнули сучасний економічний добробут. Виходило б з того, що одинокий спосіб до змодернізування це — „зевропеїзуватися". Згідно з тією теорією, вся модернізація Японії почалася в 1863 році — в році революції проти феодальної системи попередніх літ. Опісля японці, які раніше були нецивілізовані й позадницькі взялися надобре студіювати західні ідеї й технологію. Вони були зразковими студентами.

Насправді Японія не була примітивною позадницькою країною перед Реставрацією Мейджі 1868-го року. В початках 19-го століття Японія мала чи не найбільшу грамотність у всьому світі. Політична зміна, до якої тоді прийшло, підняла країну лише політично до рівня поступу інших країв — як напр. „Рісорджіменто" в Італії в 1871-му році. „Що більше, — каже автор — я не думаю, що Японія зевропеїзована, як це загально думають. Ті, що вірять цьому, дивляться лише на зовнішнє життя, а не на есенцію японської культури. Що більше, численні міжнародні конференційні будинки й готелі в Японії виглядають не зовсім зевропеїзовані, як теж і засідання, які відбуваються в тих будівлях. Одначе, якщо була б така рентґенівська машина, якою ми могли б заглянути в уми людей, то я вірю що багато японських думок і почувань виглядали б на „дивовижні" й „фантастичні" в порівнянні з европейським способом думання. Наприклад, ми вважаємо це зовсім природним, що японець почувається зовсім добре зі своїми різними богами й релігіями. Він не турбується тим, якщо брав шлюб у християнській церкві, якщо молиться в храмі Шінто в день Нового Року, або бере участь у похоронах і поминках за своїх предків згідно з будійськими обрядами. Цей різноманітний плюралістичний спосіб думання і спосіб життя, то основа японської культури.

Візьмемо також під увагу буденне життя японців. Воно виглядає на дуже зевропеїзоване. Одначе це тільки поверхоний феномен. „Я, наприклад — признається автор — виглядаю на дуже зевропеїзованого в моєму вбранні й краватці, але як тільки прийду додому, зміняю їх і беру на себе традиційне кімоно. Те саме з харчами. Хоч я їм західні страви доволі часто, я не відріжся японських харчів. В дійсності додано зевропеїзовану верству до існуючих верств японського способу думання. Багато західних людей, які приїжджають до Японії, не вміють собі здати справи з того, коли їхні японські господарі гостять їх на західній спосіб. Одначе, гості бачили тільки вітальню, уладжену виключно для гостей. Решта дому правдоподібно, є все ще японська з „татамі" підлогами, буддійським вівтарем і поличками для родинних богів.

Японці по-майстерському присвоїли собі психологію західних людей, тому мають багато показових місць, де чужинці можуть похвалити японців, що вони дуже модерні й „дуже поступові", навіть обсипають їх якнайбільшими почестями — „це зовсім так як у З'єднаних Стейтах Америки", або „зовсім як Европа". Можливо, якщо їм показали б звичайні місця і подавали звичайні страви, гості вважали б японців брудними, назадницькими і дивовижними. Японці знали це довгий час. Ще в 1880-их роках був короткий період, який звали „Рокюеміканською ерою". Ця назва прийнялася від „Рокюеміканського" будинку, яким користувався уряд для міжнародних суспільних зібрань. Там урядові службовці, які тоді очолили революцію Мейджі уладжували костюмові балі кожного вечора, зодягнені в чужі західні вбрання. Як це було в звичаї на Заході (а не в Японії), вони брали на балі також своїх жінок. Ціллю того було представити Японію такою досконалою (в західньому зображенні) і так поліпшити торговельне становище з чужинцями, а не так як попередній уряд, який вважали реакціонерським і нецивілізованим, який був змушений заключувати несправедливі договори. Японська культура може бути в деяких своїх формах подібна до европейської й американської, але щодо природи й духа — вона дуже інакша. Навіть наплив західних людей до Японії й ідеї після Другої світової війни не змінили японців. Багато людей були думки, що система працювати „ціле життя" (себто весь час, безперервно в одній фабриці) і система старшинства будуть скасовані як застарілі залишки з часів феодалізму. Одначе, ці системи не тільки що вдержались, але навіть ще більше розвинулись. Ця система не існує в порожнечі, а існує в суспільстві, яке має свою довгу історію.

Майже цілковита втрата довір'я у власні сили після війни призвели до того, що японці були думки, що це буде правильно покинути традиційну японську методу, а прийняти західню. Одначе, це виявилося помилкою і сьогодні Японія в основному ступає незмінено, хоч іде інакшою ніж західня стежкою, але паралельно зі західньою.

Два пам'ятники Шевченка

Буенос Айрес (М.Д.) — Для відзначення 80-річчя українського поселення в Місіонес, міста Апостолес і Обера, де живуть великі українські скупчення, плянують збудувати пам'ятники Тарасові Шевченкові, щоб тим належно закарбувати сліди свого існування в цих місцевостях, провінції Місіонес, яка являється колискою українського поселення в Арґентіні.

Апостолес це місто, де поселилася перша українська еміграція, що приїхала в році 1897, і там є головний осередок українських скупчень, що його розбудували Отці Василіяни. Місто Обера це рівнож торговельний осередок, що вибивається на передове місце та має велике скупчення громадян українського походження. Існуюча там парафія Отців Василіян почала будову нової церкви, а також почала заходи, щоб у центральній дільниці міста побудувати пам'ятник Шевченка для зафіксування 80-річчя українського поселення в Місіонес.

Заходи для побудови пам'ятників вже почалися і в скорому часі буде оголошений речинець їх відкриття, що мало би відбутися найдалі до кінця серпня біжучого року, коли там будуть відбуватися ювілейні обходи поодиноких громад.

ЧИ ГОЛОС У ПУСТИНІ?

З великою увагою перечитала я статтю пані Ольги Мак п. н. „Котитися далі — чи опам'ятатися?" і щиро вдячна їй, що вона мала відвагу порушити так непопулярну, а якже актуальну тему.

А власне кажучи, вона зупинилася передусім на одному із аспектів буття української родини — але здається беззаперечно найважливішому.

Чи її часто терпкі слова найдуть позитивний відгук у нашій спільноті, а зокрема серед наших жінок — побачимо. Ніде правди діти, наша спільнота посвячує проблемам української родини дуже мало часу та уваги. Коли б н. пр. порівняти в одному році українська громада в ЗСА провела на палких дискусіях: партійних, церковних, союзових, організаційних — а скільки на спільній застанові якеж майбутнє української родини в діяспорі та чи буде кому продовжувати наше громадське життя — то терези ваги були б дуже нерівні.

Розуміється, алярмуючі факти про мішані подружжя, про щораз частіші розводи серед нашої спільноти, про дітей, що тікають з дому, про українських таких наркоманів чи алкоголіків — є не раз предметом приватних розмов, сплітом, обурення чи співчуття. Тільки, коли приходить до поважного, збірного розгляду проблеми — немає до цього багато охочих. Навіть якщо тут і там, у жіночих чи молодечих організаціях, майбутнє української родини стане на порядку дня — завжди „невідкладні" біжучі справи відсувають драздливу для всіх тему „ад календас грекас", або все кінчається на ствердженні, що „справа трагічна і... вимагає створення окремої комісії для її розгляду".

Тому так відрадно стало побачити на сторінках „Свободи", що не усі піддаються загальній короткозорості та пробують бити на тривогу різними способами, ось хоча б тут у формі часописної статті.

Дивним збігом обставин, ще заки затрується у пам'яті читачів сильна доза пані Ольги Мак, в Ню Йорку відбудеться панель на тему української родини, де голос заберуть відповідальні молоді члени нашої громади. Як вони бачать цю проблему та як уявляють собі майбутнє своєї родини — почуємо. Хочеться лише побажати, щоби стаття пані О. Мак і цей панель не були самітніми голосами у пустині — а таки найшли широкий відгук зацікавлення серед нашого громадянства.

Ольга Кузьмович

Д-р А. Вусик

ПЕРША МАТУРА В ЗАЛЬЦБУРЗЬКІЙ ГІМНАЗІЇ

(Спогад з нагоди її тридцятиліття)

II

Перша учительська конференція відбулася 16-го жовтня 1945 р., на якій було 18 професорів і директор Калина, який заявив, що діяльність гімназії переходить з тим днем з першої фази, з організаційної, яка легалізувала школу, до нормального стану навчання. З того дня і рахувався офіційно шкільний рік, хоча правильне навчання розпочалося в початках листопада. Тоді оформлено і професорський склад в числі 18-ох професорів, а директором гімназії обрано проф. д-ра В. Калину. Професорський склад був такий: о. Марко Гіль, о. Юрій Гнатишак, о. Михайло Коржан, мгр Мирослав Семчишин, інж. Лащук, д-р Самбірський і професори: Павло Бабяк, Юліян Каменецький, Іван Олексишин, Тадей Ростковин, Микола Мельник, Микола Кокольський, Іван Шандровський, Роман Міхняк, Іван Рудевський, Іван Жила, Княжинський, Михайло Муха. Проф. Ю. Каменецький запропонував оснувати при гімназії гурток протиалькогольний і протинікотинний, а для кращих учнів заснувати Пласт. Ухвалено створити Батьківський комітет з метою допомоги школі та матеріяльного скріплення діяльности учительського збору. Наступного дня було скликано батьків на нараду, на яку прибув проф. Ю. Каменецький як відпоручник учительського збору і реферував, що до гімназії записалось 180 учнів, але це число ще збільшиться, і завданням батьків є подбати про приміщення для учнівської молоді, подбати про доживлення та закуп шкільного приладдя, на яке гімназія не має середників. Загальні збори Батьківського комітету відбулися у неділю, 21-го жовтня 1945 р., на яких оформлено цей Комітет. Тієї самої неділі відбулися й перші загальні збори українського учительства в Зальцбурзі, на яких основано станову організацію під назвою „Учительська Громада".

До цього годиться додати ще й той факт, що для оформлення шкільництва 12-го жовтня 1945 р. урядова конференція в головній квартирі американських військових сил, в референта для шкільництва полковника Пааксона, на яку прибули представники від поляків, росіян, югослав'ян, румунів, мадярів і жидів. Від українців був директор Калина і проф. Жила. Виявилося, що навчання йде в таборах українських, російських і польських. Полковник обіцяв дати допомогу в книжках, приладдях і устаткуваннях.

Зв допомогою Батьківського комітету і батьків в дні 6-го листопада було вже готових 40 нових лавок і 4 таблиці, а комендант табору Патій приділив найкращий новий барак для гімназії.

Ми тому обширніше описали початки культурних зрушень і шкільництва на скитальщині, щоби дати повний образ, в яких обставинах творилося велике діло та як постала та твердиня науки, що дала спромогу дітям бездомних утікачів набути знання і відповідно оформити те знання.

Тепер ми не будемо описувати цілого перебігу навчання, про розподіл учнів по клясах, учительські конференції і ін. Це все знаходиться у гімназійній хроніці. Побіжно згадаємо, що на самім початку було 121 учнів, а в бігу року збільшилося до 204 (навіть 208). Перехід на програму реальної гімназії прийнято на конференції 4-го грудня 1945. Першу клясифікацію закінчено 31-го січня 1946р., а свідоцтва за перший піврік роздано 17-го квітня 1946р.

Клясифікаційна конференція за шкільний 1945/46 відбулася 6-го червня 1946р., на якій зачитано обіжник інспекторату в справі матури.

До зрілости зголошено 45 звичайних учнів (28 хлопців і 21 дівчат) і 4 екстерністи. Іспит зрілости відбувся в днях 26, 27 і 28-го червня. Іспити відбувалися по 15, 16 і 18 кандидатів. Такий поділ був на всіх задачах. Усна матура була в трьох днях, першого 18 кандидатів, другого 16 і третього 15 кандидатів. (Вислід писемної матури в хроніці).

Іспит зрілости здали такі учні:
Бакай Марія, Борсук Ірина, Великохатько Михайло, Муліцька Іванна і Запутович Роман з відзначенням. Звичайну матуру склали: Ганицька Аліція, Гнатишак Софія, Головінський Іван, Гончаренко Андрій, Горницький Богдан, Гошовський Олександер, Данилюк Степан, Двораківський Євген, Двораківська Олександра, Дольницький Зенон, Дольницька Любов, Жеребецька Олімпія, Залеська Христина, Звірик Роман, Зуб Олександра, Каменецький Ігор, Козіцька Рената, Кокольська Галина, Копачинська Любомира, Кропельницька Емілія, Кубарич Мирослав, Кучма Зеновія, Макаревич Марія, Меліхерик Ян, Нападієвич Олександер, Павличко Михайло, Палієнко Василь, Пасіка Степан, Пітушевський Ігор, Прийма Романа, Ростковин Анна, Слямин Ян, Сорока Ірина, Сушко Ярослав, Ткачук Федір, Турко Михайло, Шайдевич Евсевій, Хоркавців Олександра, Харків Олександер, Юрків Лідія, Ясовський Володислав, Яськів Роман. Два кандидати були репробовані на один рік (їх імена тут не подаємо).

Завіяв подув свіжого повітря в скитальчі бараки. Хоча мало ще молоді було охоплено навчанням у гімназіях Зальцбургу чи Інсбруку, то все ж таки з великою радістю привітала скитальча громада той цілющий подув — Українська Приватна Реальна Гімназія в Зальцбурзі закінчила свій перший шкільний рік, віддаючи українському громадянству майже пів сотки абсольвентів, української середньої школи, які мають перед собою відкритий шлях до високих шкіл, щоб там завершити прорідкуваті ряди наших інтелігентських груп. Це була подія, над якою наш загал тоді призадумувався, бо навіть у нормальнім часі, коли для існування середніх шкіл і праці учителів є нормальні умови — така подія відмічується особливо. Що ж тоді було нам говорити на скитальщині! Всім нам були ясні труднощі, з якими доводилося боротися організаторам цієї нашої середньої школи до її створення на початку її існування, а навіть і невгнута воля дирекції, організаторський хист, досвід уміння, дали школі бажані для наших потреб форми і правне положення. А праця і виховні труди вчителів дали школі рівень і зміст.

Вкороннуванням тих зусиль була ота перша матура. Вона — це найкраще свідоцтво вартости школи і її великого значення не тільки для місцевої скитальської спільноти, але для української справи в цілій ширині.

Вступаючи на новий шлях студентського життя, вони, ті бездомні скитальці, опинилися у колі товаришів вільних і державних народів і стали нарівні з ними. А покінчивши студії високих шкіл, і розсипавшись по широкому світі, вони зайняли високі позиції в суспільстві і понесли у світ те славне ім'я української гімназії із скитальщини, збережене в їх матуральних документах-свідоцтвах, які мають вартість у цілому світі.

Вони стали амбасадорами української справи у вільних народів колі!

(Кінець.)

Президент Франції та інші хвалять Президента ЗСА

Лондон. — Президент Франції Валери Жіскар д'Естен, який в понеділок, 9-го травня ц.р., мав першу приватну зустріч з президентом ЗСА Джіммі Картером на окремо влаштованому у французькій амбасаді сніданку, в телевізійному інтерв'ю висловився дуже позитивно про президента Картера кажучи, що „Картер є відкритою і спокійною людиною, яка викликає довір'я". Жіскар при тому позитивно оцінив здібність Президента ЗСА вести розмови, звичайним, нескомплікованим способом. „Він все готовий слухати порад і навіть критики", — заявив Жіскар.

Президент Картер зі свого боку, на запит що він думає про телевізійне інтерв'ю французького президента, відповів: „Маю відчуття, що я здобув собі приятеля".

В подібному тоні висловився про президента Картера також прем'єр Великобританії Джеймс Каллаген, генеральний секретар НАТО Джозеф Ланс та багато інших визначних політичних діячів в Европі, які мали змогу перший раз зустрітися і розмовляти з Президентом ЗСА.

70-річчя проф. Андрія Гнатишина

Ім'я проф. Гнатишина вже не раз появлялося на сторінках української преси, відзначуючи його, як видатного сучасного композитора і диригента українського хору церкви св. Вм. Варвари у Відні, який завжди старався виробити й поширити добре ім'я української церковній і народній музичній культурі. Окремою його заслугою для української культури є успішні намагання зберігати й збагачувати українську церковну музику. Проф. Гнатишин сьогодні є добре відомою людиною не тільки для австрійської публіки, але й для українців в світі.

Професор Андрій Гнатишин

Ювілят народився 26-го грудня 1906-го р. в Чижикові коло Львова. По закінченні матурою гімназії студіював філософію в Богословській Академії у Львові, а опісля музику в Музичному Інституті ім. Лисенка. Митрополит Шептицький, добачивши в молодому студентові небуденний музичний талант, дав йому змогу вповні присвятитися музичним студіям. Молодий А. Гнатишин на бажання Митрополита виїхав до Відня, де в 1930-их роках студіює в Віденській Музичній Консерваторії, яку з успіхом він закінчує. По закінченні студій залишився уже на постійний побут у Відні, де щасливо одружився та зразково виховує своїх дітей.

Початком творчости Ювілята була перша Служба Божа у Кльостернойбургу біля Відня, яка появилася друком у 1938 році. Це оригінальні ліричні пісні й обрібки для чоловічого хору, що призначено для хорів духових семінарій Австрії і Німеччини. Церковно-слов'янський і грецький тексти, написані латинськими буквами, зладив о. д-р Мирон Горникевич, тодішній парох св. Вм. Варвари у Відні. Зараз після війни появилася Служба Божа на чоловічий хор у Канаді, яку видав дир. Іван Трухлий. В 1966-му році вийшла друком Служба Божа для мішаного хору у віденському видавництві Й. Дерра з усіма додатками на великі свята й на час посту. На замовлення о. пароха Й. Шарого в Чікаго, який будує нову нову церкву і на посвячення, яке відбудеться 22-го травня ц. р. проф. Гнатишин написав останню Службу Божу. Три хори нараз вивчають цю Службу Божу, яку мають виконати під управою таки самого композитора проф. Андрія Гнатишина.

Ділянку української церковної музики у творчості Ювілята заступають також обрібки Богослужб, як н. пр., Вечірня, Молебень до Пресвятої Богородиці, Воскресна Утреня, гармонізація численних тропарів, кондаків і прокіменів й також кантати на честь Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого й Владики Ніль Саварина. Власним накладом видав він збірку Марійських пісень для мішаного й чоловічого хору під заголовком ,,Богородиці на славу'', в якій поміщено 17 його оригінальних творів та обрібок включно з популярним ,,Богородице Діво'', якою то композицією, між іншим, почато концерт останнього Евхаристійного Конгресу в Філядельфії. Оригінальним твором є псалом на слова Тараса Шевченка для мішаного хору з баритоновим сольо в супроводі фортепіяна ,,Чи Ти мене, Боже, забуваєш''.

Проф. Гнатишин написав понад 100 пісень для голосу з фортепіяном, на слова українських та австрійських поетів. Наші солісти залюбки співають його пісні. Як довголітній диригент і знавець хору створив і опрацював багато пісень для хорів, з яких найпопулярнішими стали пісні ,,Садок вишневий'' на слова Тараса Шевченка і ,,Коломийка'' — ,,Ой музику дуже люблю''. Мішаний хор св. ВМ Варвари у Відні виконує багато його обрібок народних пісень на усіх концертах.

Але також і інструментальну музику збагатив Ювілят, та поза тим написав твори для камерної музики, як струнний квартет на тему веснянок і тріо для скрипки, віолі й фортепіяна на колядкових мотивах. Його інструментальну музику часто виконував скрипаль віденської державної опери проф. Вільгельм Баран. Українську музичну оркестральну літературу збагатив проф. Гнатишин першим своїм твором ,,Українська Сюїта'', яку виконувано багато разів у віденському радіо. Написав також оперу ,,Медведюк'' у двох діях, до якої лібретто написав сам на основі оповідання М. Шашкевича ,,Олена''. Для цілковитого завершення, композитор хоче додати ще одну дію. Для молоді зладив він кілька співанників, з яких останній під назвою ,,Співаймо'' з 36-ма піснями, на всі важливі релігійні і національні свята, появився недавно. Понад 200 оригінальних пісень і обрібок Гнатишина записано на платівках у виконанні найкращих наших хорів і солістів. Багато творів закріплено звуковими платівками у виконанні хору св. ВМ Варвари у Відні — згадаємо тут лише ,,Службу Божу'' і останню платівку ,,Воскресної Утрені''.

Численні твори Ювілята появилися у різних видавництвах у Відні і таким чином можуть бути розповсюджені. З огляду, що творча сила проф. Гнатишина дуже кріпка треба очікувати ще численні випуски видавництва з його піснями, обрібками і т.д.

Із хором св. ВМ Варвари виступав проф. Гнатишин на численних концертах у Відні і інших містах та виконував Служби Божі по великих католицьких церквах. Почавши від 1956-го року, і хор, і церква св. ВМ Варвари стали дуже популярними. До того причинилися ткож виступи в австрійському державному радіо і телевізії. Знову 27-го лютого ц.р. австрійське державне радіо в своїй першій програмі о год. 10-ій передавало Службу Божу з церкви св. ВМ Варвари.

За свої заслуги одержав композитор Андрій Гнатишин від федерального президента Австрії титул професора, а позатим дві папські відзнаки-медалі.

Для вшанування 70-річчя проф. Андрія Гнатишина створився комітет, до якого належать також парох св. ВМ Варвари о. д-р Александер Остгайм-Дзерович і голова Братства дир. Юрій Плешкевич. Комітет під головуванням д-ра Александра Жупника приготовляє ювілейний концерт, що відбувся в суботу, 12-го березня ц.р. о год. 18-ій у ,,Ербар-залі'' в четвертій окрузі Відня. Святочне прийняття закінчить святкування з нагоди 70-річчя життя нашого композитора й диригента проф. Андрія Гнатишина, якому громада ,,австрійських українців'' і з ними нацевно багато українців поза межами Австрії бажають кріпкого здоров'я, дальшої творчої сили та многих літ!

Б-тво св. Варвари, Відень

В неділю, 12-го червня 1977 року
при Манастирі св. священ. Йосафата
в Ґлен-Ков, Лонг Айленд, Ню Йорк

відбудеться

ВІДПУСТ-ПРОЩА

Всіх щиро запрошуємо взяти участь.

ОО. ВАСИЛІЯНИ

Річні Загальні Збори ОЖ ОЧСУ, Відділу Ню Йорку

Дня 12-го березня ц.р. відбулися Річні Загальні Збори у власній домівці,яка була переповнена членкинями й гостями.

Марія Лозинська, уступаюча голова Відділу, відкриваючи Збори, привітала членкинь нюйоркського Відділу, представників організацій та гостей. Всі приявні відмовили молитву, просячи Господа Бога сили до праці на громадсько-суспільній ниві, яка сьогодні так потрібна українській нації в діяспорі.

Зборами провадила Ділова Президія: голова — Марія Нестерчук, культурно-освітня референтка Головної Управи; заступниця — Юлія Купчинська; секретарка — Александра Грицков'ян.

Марія Нестерчук привітала Збори від Головної Управи ОЖ та від Відділу в Асторії, де вона є головою. Від 2-го Від. ООЧСУ одержано писемний привіт, який прочитав представник ООЧСУ Степан Вітренюк. Від Т-ва колишніх Вояків УПА вітала Юлія Купчинська, від Осередку СУМА Богданна С. Чарторийська. Від Осередку Діяльности ТУСМ отримано писемний привіт.

Звітувала секретарка Відділу Марія Твердовська, яка у звіті, крім кореспонденції з Головною Управою, членкинями та українськими установами й організаціями, подала листування з сенаторами й конгресменами. Вислано лист до Ватикану до Папи Павла УІ в справі Патріярхату; до Швайцарії, до Комісії Прав Людини при ОН в справі переслідування українських інтелектуалістів в УССР; вислано телеграму до Ватикану в справі приїзду нашого Блаженнішого до Америки на Евхаристийний Конгрес у Філядельфії.

Крім секретарки звітували референтки Відділу: фінансова — Людмила Костик, оганізаційна — Марія Василик і пресова — Богданна С. Чарторийська.

Для заокруглення праці Відділу голова Марія Лозинська подала широкий опис діяльности ОЖ Відділу Ню Йорку за минулу каденцію. Вона у звіті сказала, що українська еміграція створила багато організацій та установ для вдержання українського прапора в ЗСА. Для допомоги воюючій Україні створилася організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ). З бігом часу виникла потреба зорганізувати паралельну жіночу організацію з тими самими цілями. У висліді чого зорганізовано Об'єднання Жінок ОЧСУ, яке себе вповні виправдало. Відділ тісно співпрацює з Об'єднаним Комітетом УККА великого Ню Йорку, має свого представника в Комітеті Будови Церкви св. Юра, та бере активну участь у громадсько-суспільній праці. Під час величавих святкувань 200-ліття Америки 4-го липня 1976 року Ню Йорку, Відділ влаштував кіоск, де не-українці могли набути українські страви та печиво, а при тому розпитували про Україну, побачивши на наших панях рясні вишивані блюзки та вишивані серветки на столах. 14-го травня 1976 р. під час Українського Фестивалю, влаштованого Об'єднаним Комітетом з нагоди 200-ліття Америки та 100-ліття Українського Поселення, Відділ мав свій столик з виставкою українських мистецьких експонатів: як вишивки, різьба, кераміка та видані Головною Управою ОЖ медалі кн. Ольги, тризубці, прапорці. На доручення СФУЖО членкині збирали підписи під петиціями в обороні Української Церкви, переслідуваної комуністичним урядом.

Внутрішня діяльність Відділу дуже багата, що годі все тут передати. Відділ влаштував Ширші Сходини присвячені пам'яті письменника Івана Франка, якого 120-ліття з дня народження та 60-ліття з дня смерти відмічували минулого 1976 року; Ширші Сходини присвячено 35-літтю ,,Акту 30-го червня''. Крім того Відділ влаштував Різдвяний та Великодній Базари та Традиційну Різдвяну Просфору. Відділ зайнявся підготовою Річної Конференції Головної Управи ОЖ, що відбулася 12-го грудня м.р. головно господарчою частиною, тобто перекусками;увечері того дня підготовлено ялинку на бальконі будинку ОУВФ, яка була присвячена дітям українських політв'язнів у СССР.

На кінець свого вичерпного звіту уступаюча голова, Марія Лозинська, подякувала всім членкиням за організаційну карність та розуміння потреби праці.

Александра Грицков'ян, голова Контрольної комісії подала внесок уділення абсолюторії Уступаючій Управі, який принято одноголосно.

Номінаційна комісія, в складі — Стефа Бартко, Богданна С. Чарторийська та Стефа Чорна — подали листу кандидатів до Управи на наступну каденцію, яка перейшла повністю голосів, без змін. До Управи Відділу обрано: голова — Дарія Степаняк, заступниця голови — Стефа Бартко, секретарка — Марія Пенджола, фінансова — Наталія Хомут, організаційна — Анна Кульчицька, культурно-освітня — проф. Павлина Андрієнко-Данчук, пресова — Богданна Сидор-Чарторийська, суспільна опіка — Стефа Чорна, Ірина Жовта, імпрезова — Катерина Плішак, господарча — Софія Когут, прапороносці — Меланія Коханська, Марія Мачула, Марія Грицков'ян; вільні члени — Марія Гусак, Людмила Костик, Ніна Пиль, Параскевія Кузьмович. Контрольна комісія: голова — Марія Лозинська, члени — Марія Василик, Марія Твердовська, Александра Грицков'ян, Дарія Кіра.

Новообрана голова Дарія Степаняк подякувала за довір'я і закликала референток Управи та всіх членкинь до щирої співпраці. Вона просила не звертати увагу на маловажні дрібниці, а сконцентрувати всю свою працю допомозі нескореним в Україні, які караються в большевицьких тюрмах, але не каються. Всі свої особисті справи й амбіції підпорядкувати одній великій справі — визволення України з-під московсько-большевицького гніту.

Збори закінчено відспіванням ,,Не пора''.

Після офіційних Річних Загальних Зборів членкині гостилися та частували гостей кавою та домашнім печивом.

Ще однією несподіванкою зацікавилися, а саме зі захопленням оглядали нову домівку ОЖ, влаштовану модерно й з смаком, завдяки Марії Твердовській, фінансовій референтці Головної Управи, яка зайнялася ремонтом домівки та її удекоруванням.

Богданна Сидор-Чарторийська

Всі як один включімся в травневу акцію СКВУ!

Весело-розваговий вечір у Ірвінґтоні

Дня 27-го лютого ц.р. відбувся в Ірвінґтоні ,,Весело-розваговий Вечір'', який влаштував 28-ий Відділ СУА. Багату та різноманітну програму заплянувала Валя Калин-Магмет, імпрезова референтка Відділу.

Імпрезу розпочали старші юначки СУМА оригінальною точкою ,,привіт публіці'' — пісні з еволюціями укладу і під проводом І. Кононів, впровадивши приємний настрій. Відтак інж. В. Осередчук при акомпаньяменті свого учня О. Канюки виконали: ,,Шовкова косиця'' (Едельвайс) муз. Р. Роґерса, ,,Сад'' муз. Котляревської і ,,Марш'' нескорених, муз. інж. В. Осередчука. Виконання було гарне і залишило миле враження. Талановита танцюристка Н. Лазірко виконала народний стилізований танок ,,Мрії''. Визначна учениця УМІ кляси проф. Г. Клим, Л. Гусак заграла 3-тю частину фортепіянового концерту Бетговена Ц-моль, а оркестрову партію виконувала проф. Г. Клим. По тій поважній музичній точці, С. Магмет, знаний гуморист, розвеселив публіку монологом Ека п.н. ,,Макогін''. Відтак із одушевленням прийняла публіка скрипкове сольо проф. Р. Венке при акомпаньяменті Д. Гординської-Каранович. Вони виконали по-мистецьки та з тонким вичуттям ,,Скерцо'' Грудина і ,,Угорський танок'' Брамса. На закінчення першої частини жіночий квартет ,,Калина'' в складі: Н. Кизими, Б. Ольшанівської, Л. Лобур-Батка, С. Чіх та при акомпаньяменті д-р Б. Базалі виконали кілька народних пісень. Їх гарне виконання пісень та елеґантний вигляд залишили миле враження.

Друга частина програми зачалася оповіданням Стефаника ,,Побожна'' у виконанні п-ва О. і П. Семенюків. Відтак О. Головацький відспівав при гітарі настроєву пісню легкого жанру ,,О мій рідний краю'' і знамениту сатиру на актуальні теми теперішнього часу ,,Ми завсіди хочемо мати два''. Слова і музика обох пісень О. Головацького— виконавця. Гарною наступною точкою був дует пань Валі Калин-Магмет і І. Кононів при акомпаньяменті д-р Б. Базалі, а саме: монтаж пісень укладу В. Гентіша п. н. ,,Верніться знов''. По легкій сантиментальній пісні, публіка почула два твори Шопена: Етюд число 4 і Вальс Фіс-моль,який по-мистецьки заграла знана піяністка Д. Гординська-Каранович, а відтак Н. Лазірко затанцювала народний танок ,,Гуцулка''. На закінчення програми знову співав квартет ,,Калина''. Він виконав ряд популярних, настроєво-сантиментальних пісень з України, залишаючи миле враження і приємний настрій на залі. Всі точки того Вечора були вміло та зручно пов'язані відповідними дотепами, індивідуальними і актуальними, яку вели п-во Магмети легко і свобідно, і це доповнило цілість незвичайно приємної та веселої імпрези. Всі виконавці взяли участь зовсім безкоштовно, що піднесло високо моральний і фінансовий успіх імпрези, за що 28-ий Відділ СУА складає усім сердечну подяку.

Ольга Цар

Травень — місяць СКВУ!

Ділимося сумною вісткою з Ріднею та Знайомими, що з Волі Всевишнього, по короткій недузі, відійшла у Вічність, в середу, 9 березня 1977 р., заосмотрена Найсвятішими Тайнами

наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

на 67-му році життя

бл. п.

ЕВА БЕДЗИК з ЦАПІВ

народжена в селі Загутинь, пов. Сянік.

ПОХОРОН відбувся 12-го березня ц. р. з української католицької церкви св. Андрея в Пармі, Огайо на цвинтар тої ж церкви.

В глибокому смутку залишились:

чоловік — МИХАЙЛО
дочка — МАРІЯ з чоловіком ІВАНОМ СЛІПЕЦЬ і дітьми: ІРКА, ГАЛЯ і ЛЮБА
дочка — АННА з чоловіком ВАСИЛЕМ ЮСЬКІВ і дітьми: МАРУСЯ, МИХАСЬ, ПЕТРУСЬ і ГАЛЮСЯ
Рідного Брата з родиною
Ближчу і дальшу Родину на Україні, Канаді, Польщі, Франції і тут на тій вільній землі, на котрій спочила.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу

сл. п. інж. Юрія Матушевського

на Українську Вільну Академію Наук у США
150.00 дол. зложили
СПІВПРАЦІВНИКИ ФІРМИ СІНҐСТЕД в НЮ ЙОРКУ.

Опечаленій Дружині і Родині Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. Романа Бриковича,

Хресного Батька нашої доні,
складаємо $25.00 на Патріярший Фонд.

Вельмишановній Дружині та синові Іванові і доні Катерині з родинами, пересилаємо вислови щирого співчуття.

Станислав і Зеновія БЕРЕГУЛЬКА
Мелрозе, Бостон
Лідія БЕРЕГУЛЬКА-БІЛИК
Каліфорнія

Листа ч. 3.

Замість квітів на свіжу могилу
Дорогої і Назабутньої Союзянки

бл. п. Стефанії Карапінки

зложили на Стипендійний Фонд 28-го Відділу СУА:

200 дол. — спільно: Степан Добущак, Лідія Масник з родиною і Ірена Петен з родиною;
25 дол. — Юрій Бульбенко;
20 дол. — Василь Гнатів;
по 10 дол. — Ростислав і Катерина Довбенко, Михайло і Таіса Корчинські, Матвій і Христина Сохоцькі, панство Василі Ящуни;
5 дол. — Лідія Вовчук.

Разом	290 дол.
Попередньо проголошено	1.465 дол.
Разом складено	1.755 дол.

Родині Покійного складаємо найглибше співчуття.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

хильників УНР в ЗСА, інж. П. Лимаренко та заступник керманича Ресорту фінансів ВО УНРади К. Луценко. Під час наради стверджено слідуюче: 1) Підготова до 8-ої Сесії не належить до компетенції УНРади. Ні один парлямент в демократичних країнах сам себе не вибирає, як також не займається технічними справами процедурального характеру у виборах. У випадку нашого екзильного передпарляменту, до УНРади делегують своїх представників політичні партії, які належать до УНРади, згідно з усталеним ключем кількости репрезентантів. 2) Справою виборів членів УНРади від Громадського сектора займається призначена ВО УНРади Головна Виборча Комісія, якій підлягають і звітують крайові Виборчі Комісії в країнах нашого оселення. Місцевими Виборчими Комісіями являються Відділи Товариств Прихильників УНР в ЗСА та Відділи Т-в Сприяння УНРаді в інших країнах поселення. Ця Комісія, очолена заступником голови мгром А. Мельником, діє згідно з Правильником виборів до Громадського Сектора, затверджиним 6-ою і 7-ою Сесіями УНРади. 3). Підготовою переведення 8-ої Сесії займається Підготовча Комісія, головою якої ВО УНРади, на рекомендацію Президії УНРади з 23-го жовтня 1976 р., призначив В. Біляєва. Голова Виборчої Комісії зобов'язаний в найближчому часі звернутися до проводів політичних партій, які належать до УНРади з проханням визначити по одному представникові до Підготовчої Комісії,а після закінчення виборів до Громадського Сектора запросити двох представників до Комісії від того Сектора. До Комісії можуть також входити в характері експертів у різних питаннях індивідуальні громадяни, не делеговані партіями, з правом дорадчого голосу. Згадана Комісія мусить перевести підготову до 8-ої Сесії УНРади до кінця 1977 року, беручи під увагу всі подробиці, пов'язані як з технічним, так і сутнім переведенням Сесії (порядок нарад, внески на зміни чи додатки до Тимчасового Закону, Комісії, проєкти резолюцій, бюджету і т. д.) Рішено, що Підготовча Комісія повинна відбути першу нараду восені 1977 р. з участю приявних тоді в ЗСА керівних осіб УД Центру.

З огляду на факт перенесення Президії УНРади на американський терен, Президія УНРади на своїм засіданні в дні 23-го жовтня 1976 р. рекомендувала відбути 8-му Сесію УНРади на Північно-американському континенті. У вибранні місця Сесії між Канадою і ЗСА, на прохання Представництва ВО УНРади на Канаду, вирішено Сесію відбути в ЗСА з огляду на дорожнечу в Канаді і технічні труднощі переведення Сесії. У виборі місця Сесії в ЗСА між Ню Йорком і Філядельфією, вирішено відбути Сесію у Філядельфії з огляду на факт придбання нового репрезентативного Дому ДЦ УНР у Філядельфії та інші важливі моменти технічного порядку.

Приявні на нараді обмінялись думками, щодо голосів, що їх чути з деяких кіл, щоб членами УНРади в Громадськім Секторі були тільки безпартійні. Хоч така настанова теоретично можлива і має підставу, в практиці є зовсім нереальною. Бо виборці не знають про партійний світогляд чи приналежність кандидатів, а останні не зобов'язані свою приналежність до партії виявляти публічно. Якщо такий дезидерат виринув би на 8-ій Сесії УНРади і його було б навіть схвалено і уведено до Тимчасового закону,то воно у практиці, на думку приявних, нічого не змінило б, бо практика 7 Сесії УНР виявила, що все одно члени від Громадського Сектора не притримувалися партійних ліній, а голосували в різних справах виключно за власним переконанням, як це діється у всіх демократичних парляментах.

ВАКЛ І АПАКЛ...

є членом Вакл, як міжнародна організація.

Наради Конференції ВАКЛ і АПАКЛ відбувалися пленарними сесіями та комісіями, що їх було 6 і вони розглядали окремо такі комплекси проблем: 1. плянування для АПАКЛ і поза АПАКЛ; 2. Комуністична агресія і субверсія, нова й стара тактика й як її поборювати; 3. Десятиліття ВАКЛ — ретроспектива й перспектива; 4. Як зберегти свободу, як її поширити на поневолені нації й третій світ; 5. Масові засоби зв'язку й поширення свободи; 6. Комісія для опрацювання спільного кінцевого комунікату.

Представники України, Румунії, Болгарії, Хорватії працювали в Комітетах 3, 4 і 6. 18 квітня промовляли на пленумі уступаючий голова ВАКЛ генерал Гонкон Лі, Корея, і новообраний на Раді ВАКЛ д-р Ку Ченг-канг, Китай, президент Китайської Республіки Єн Чіякан, віцепрезидент Ґватемалі Маріо Августо Сандоваль Аляркон, голова парляменту Кореї Паік Ту Чін. На післяобідовій сесії доповідали конгресман ЗСА Роберт Дорнан, член парляменту Японії Масаакі Накаяма, звітували генеральний секретар ВАКЛ проф. д-р Яе Сеунг Ву, Корея, ген. секретар АПАКЛ д-р Ган Лі-ву, речники поодиноких континентів (Африка, Азія, вільна Европа, Латинська Америка, Близький Схід, Північна Америка, Поневолені Нації (АБН), Світова Антикомуністична Ліга Молоді (ВАЯКЛ). Від поневолених націй складала звідомлення з уповноваження Ярослава Стецька, члена Президії ВАКЛ від поневолених російським імперіялізмом і комунізмом народів у СССР і в сателітних країнах, — мгр Слава Стецько, зосередивши своє звідомлення на з'ясуванні ситуації в поневолених країнах, їх визвольній боротьбі й діяльності на еміграції.

Під час обіду промовляв член парляменту Тайлянду Ватана Кеовімол. На пообідній сесії доповідав про загрозу російської агресії адмірал Дж. С. Меккейн, був. головнокомандуючий воєнної фльоти ЗСА на Тихому океані. Жваву дискусію викликав форум на тему становища на Китайському материку, що ним проводив проф. Тсай Вей-пінґ, директор Інституту Міжнародних зв'язків, з участю найвизначніших знавців ситуації в Китаї.

На засіданні Комітетів запропоновано з рамени України й АБН низку резолюцій: а) про національно-державну незалежність і права людини; б) про політику детанту й її шкідливість та альтернативу до неї; в) про деколонізацію й розвал совєтсько-російської імперії; г) про державну незалежність України; ґ) про деколонізацію і політику детанту у зв'язку з конференцією в Беоґраді (запропонована Европейською Радою Свободи, що була схвалена на засіданні ЕРС у березні ц. р.); д) про шкідливість торгівлі з країнами, опанованими комунізмом (ЕРС).

Суттєві внесення до кінцевого спільного комунікату ВАКЛ і АПАКЛ, що їх запропонував голова АБН, були прийняті відповідними комісіями і пленумом. На Конференції АПАКЛ промовляв член парляменту Маляйзії Кгір Йоґарі.

21 квітня на третій пленарній сесії промовляв архикнязь Отто фон Габсбург на тему „Ґльобальна світова антикомуністична ситуація". Д-р Отто фон Габсбург з'ясував становище у світі в пляні концепції АБН, необхідности розвалу російської тюрми народів, деколонізації і ліквідації СССР; архикнязь згадав поодинокі народи, як нерозривну складову частину Европи: Україну, балтійські країни, хорватів, словаків, мадярів, чехів, поляків, болгарів, східних німців та ін.

Ідеологічні позиції АБН поділяв також віцепрезидент Ґватемалі Сандоваль. На п'ятій пленарній сесії промовляв міністер внутрішніх справ Тайлянду Самак Сондаравей, а також, представник Африки д-р Натан Росс, Ліберія, великий приятель України і АБН.

На пресконференції ВАКЛ промовляли до світової преси — голова ВАКЛ, члени Президії — від обох Америк й Ярослав Стецько від АБН і України.

Переобрано Президію ВАКЛ, до якої ввійшов на чергових три роки голова Проводу ОУН і АБН, голова Українського Державного Правління Ярослав Стецько.

У часі Конференції приймали делегатів президент Єн і прем'єр Китайської Республіки Чянг Чінг-куо, голова ВАКЛ на черговий рік д-р Ку Ченг-канг, ген. секретар АПАКЛ д-р Ган, посадник Тайпею й інші достойники Національного Китаю.

Делегати склали вінки біля пам'ятника мучеників, на могилі президента Чянг Кай-шека, відвідували воєнні споруди вільного Китаю,промислові і аграрні досягнення, гостили на острові Кемой (два кілометри до китайського суходолу), подивляли великий поступ і всебічний розвиток країни.

Українська делегація, яка була досить численною, проводила всебічну активність у комісіях, зустрічах, дискусіях тощо. Розповсюджено багато чужомовної літератури різними мовами серед делегатів 76 країн.

Українці-делегати: Ярослав Стецько, мгр Слава Стецько, проф. д-р Степан Галамай, д-р Роман Малащук (ЛВУ), Степан Кіра (ООЧСУ), проф. Лев Добрянський (УККА), інж. Володимир Чопівський (Кептів нейшинс), проф. М. Крушницький. Ярослав Стецько дав окремо інтерв'ю китайській пресі, а також японським кореспондентам. Проф. Степан Галамай виступав у телебаченні, з'ясовуючи визвольну боротьбу України, а також мав змогу інформувати китайську пресу про проблеми визволення України. У рамках Конференції ВАКЛ відбулося масове віче з участю 50.000 молоді з їхньою мистецькою традиційно-китайською програмою,під час якої промовляли від АБН і України мгр Слава Стецько, від ЗСА проф. Лев Добрянський, від Латинської Америки — проф. Р. Ґуереро.

Ярослава Стецька запросив був командуючий генерал університету Збройних Сил Китаю (Воєнної Академії) ген. Чянг Ве-куо, син президента Чянг Кай-шека на окрему розмову. На прохання ген. Чянг Ве куо, Я. Стецько мав доповідь для професорів Воєнної Академії, генералів,полковників й інших високих старшин на тему „Поневолені Нації — знехтована надпотуга", в якій з'ясував свою стратегічно-політичну концепцію визволення поневолених комунізмом і російським імперіялізмом націй. Відбулася там дуже цікава дискусія. Дискусія й доповідь тривали три години. Після того ген. Чянг Ве-куо приймав Ярослава Стецька, Славу Стецько і проф. д-ра Степана Галамая окремим обідом.

Хорватію репрезентував на Конференції д-р С. Пшенічник, Болгарію — д-р К. Дренікофф, Румунію — д-р Б. Майлят, Естонію — Арво Горм.

Конференцію привітали президент Штреснер з Парагваю, президент Піношет з Чіле, кронпринц і регент Фагад Савді-Арабії й інші державні мужі вільного світу, як, наприклад, кол. прем'єр Японії Кіші, віцепрем'єр королівства Тонга, віцепрезидент Муслім-Ліги Гаджі Могамед Хан.

У часі різних прийнять була змога обговорити низку важливих справ з визначними державними мужами різних країн, у тому з міністром закордонних справ Китаю, китайським кардиналом, (який переслав спільно з іншими делегатами вітання Патріярхові Йосифові), з високими військовиками, генералами, адміралами, церковними достойниками різних релігій світу, парляментаристами, науковцями, журналістами різних народів світу. Чергова Конференція ВАКЛ відбудеться 1978 р. в ЗСА.

ВАКАЦІЇ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

Український Літературно-Мистецький Клюб

136 2nd Avenue

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 13-го травня ц.р. о год. 7-ій вечора, тут у приміщеннях цього Клюбу, доповідатиме інж. арх. Іван Жуковський на тему „Наше церковне будівництво поза Батьківщиною".

РОЗШУК

МЕРЕЖКО ІВАН

Народжений в березні 1924 р. в Донецьку. Пошукує сестра **Мережко Агафія.** Хто знав би про нього, або він сам, прошу зголоситись на цю адресу:

A. Chomycz

23 Thelmere Pl., Weston, Ont.

Canada, M9R 2B6

